

Satu Hassi
europarlamentaarikko

Rikkiä ja terveyttä

■ Olen läpäissyt meidän perustutkimuksen. Olen esittelijänä eli raportöörinä luotsannut uuden EU-lain neuvotteluvuorokauden läpi lopullisen päätöksen ja kuunnellut täysistunnossa asiaankuuluvat kiitoslitaniat. Asia koski laivojen polttoaineiden rikkirajaa. Parlamentin ja ministerineuvoston kädenväännössä parlamentti halusi tiukentaa laivojen päästörajoja asteittain, toisin kuin ministerineuvosto.

Oma keskeinen motiivini ajaa rajoitusten asteittaista tiukentamista on se, että näin luodaan markkinoille kannuste investoida puhdistustekniikkaan ja kehittää sitä. Rikkidioksidipäästöjen suitsimisessa on kyse haposateiden rajoittamisen lisäksi terveydestämme. Rikkidioksidi muodostaa ilmassa sekundäärisiä pienhiukkasia, jotka ovat vakava terveyshaitta.

Neuvottelujen loppurutiinissa, jossa edustin parlamenttia, käytiin huhtikuun ensimmäisellä viikolla. Tulos siunattiin täysistunnossa lähes yksimielisesti samana päivänä kuin kirjoitan tätä. Parlamentin haluamia seuraavia vaiheita ei saatu kirjattua yksiselitteisesti direktiiviin. Mutta se kirjattiin, että nyt päätettävät rajoitukset ovat vain ensimmäinen askel. Jatkoa seuraa kolmen vuoden päästä, kun direktiivi palaa uudelleen tarkasteltavaksi.

Mielenkiintoinen yksityiskohta rullajansissa oli se, että sunnuntaina ennen parlamentin lopullista päätöstä Helsingin Sanomat kirjoitti laivapäästöjen rajoittamisesta melkein sivun jutun. Siinä tuskin mainittiin Euroopan parlamenttia, eikä ainakaan asian esittelijää.

Mutta uudet asiat odottavat. Aivan kohta on ratkaiseviin äänestyksiin tulossa direktiivi, jolla on tarkoitus edistää terveyttämme toista tietä, ruoan kautta.

Tätä nykyään mainokset väittävät ruoan terveellisyydestä suunnilleen mitä vain. Kauppojen hyllyiltä voi ostaa kaunetta, hoikkua, tervettä sydäntä ja luusua, tarmoa, tasapainoista hormonitoimintaa, keskittymiskykyä ja mielenrauhaa. Ostoskoriin voi poimia ruumiin ja sielun puhdistusaineita.

Monet näistä ihmeruoista sisältävät oikeasti suuria määriä sokeria, suolaa, tyydyttyjä rasvoja ja muuta vastaavaa.

Komissio esittääkin direktiiviä, jonka perusajatus tuntuu itsestään selvältä. Mainoksissa ei saa väittää mitään, mitä ei ole tieteellisin tutkimuksin näytetty toteen. Lisäksi tuote ei saa olla muuten epäterveellinen. Esimerkiksi tanakasti sokeroitua tuotetta ei saisi mainostaa ”vähärasvaisena”. Kokonaan kiellettäisiin lupaukset laihtumisesta ja psykologisesta hyvinvoinnista. Minusta on suoraan sanoen kummallista, ettei tällaista lakia vielä ole.

Kuten arvata saattaa, teollisuus lobbaa raivokkaasti vastaan. Jostain luin, että valmisruokateollisuuden yhteenlaskettu mainosbudjetti Euroopassa on tuhatkertainen verrattuna ylipainon vastaisten kampanjoiden budjetteihin.

Muutamien valiokuntien lausuntoäänestyksissä terveysväittämädirektiivistä parlamentin oikea laita on tukenut esityksen keskeisten kohtien vesittämistä. Varsinaisen päätösesityksen täysistunnolle tekee kohta ympäristö- ja kansanterveysvaliokunta.

Näköjään joidenkuiden mielestä markkinoiden vapaus tarkoittaa vapautta huijata. Minusta markkinoiden vapautta on pikemminkin se, että kuluttaja tietää, mitä oikeasti ostaa. □